

Sarcòfag de Sant Pau de Casserres

Casserres

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sant Pau de Casserres Al PK 3 de la carretera BV-4132z
Emplaçament A 3 Km de Casserres direcció Gironella
Alçada: 534

Coordenades:

Latitud: 42.0278
Longitud: 1.84319
UTM Est (X): 404237
UTM Nord (Y): 4653510

Classificació

Número de fitxa 08049 - 64
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Medieval Gòtic
Segle XIV-XV
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Solsona. Palau Episcopal. 25280 SOLSONA
Fitxes associades:
[Sant Pau de Casserres](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 01/05/2012 - 02:00

Descripció

Sarcòfag anicònic, que no hi ha la imatge del difunt esculpida a la tapa, conservat a l'església de Sant Pau de Casserres que fa 0'76 x 0'42 x 0'30 m, però que abans feia 88 cm de llarg, i va ser escurçat. Ubicat en l'antic portal de la rectoria, a manera d'arcosoli, al costat del portal romànic de l'església i sostingut pels dos capitells originaris d'aquest, re aprofitats quan es va restaurar el portal, i hi van ser substituïts per capitells d'imitació romànica . Aquesta ossera presenta a la cara frontal dos quadri lobats, cadascun dels quals conté un escut triangular curvilini amb el senyal d 'una serra. La decoració es repeteix en el cap conservat del vas (l'altre cap hi falta). La tapa era de doble vessant i tenia un escut sense heràldica, escut que va ser aprofitat en el pilar que aguanta la imatge de la Mare de Déu, que hi ha a la plaça de l'església . Per X. Sitges (1988:32), tot i que el senyal heràldic, la serra , podria ser del que fou rector de Sant Pau, Berenguer de Serradenya, documentat el 1366, data que s'adiria prou bé amb el tipus de sarcòfag, sembla més versemblant atribuir-lo a un per ara desconegut cavaller feudatari del castell del lloc (Castrum Serras), que hagués pres el cognom del topònim, cosa que era freqüent aleshores (segles XIV o XV).

Història

L'església de Sant Pau de Casserres està ubicada dins l'antic terme del castell de Casserres i des dels seus orígens fou església parroquial. El lloc s'esmenta per primera vegada l'any 789 quan Lluís I el Pietós rep l'encàrrec del seu pare, Carlemany, de crear la Marca Hispànica i encomanà d'eixamplar els dominis carolingis al comte Borrell, amb la missió concreta d'ocupar militarment les places de Cardona, Osona i Casserres. El 20 de gener del 907 el bisbe Nantigís de la Seu d'Urgell consagrava l'església a Sant Pau de Narbona per disposició del comte Miró. La constituïa com a parròquia dins el terme del castell de Casserres i n'esmentava els seus límits: el camí de Cardona, els límits de Puig-reig, el riu Llobregat i la parròquia de Sant Salvador entre d'altres. Havia de pagar anualment a Santa Maria de la Seu, el cànon de sis modis de pa i vi, tres sous i un moltó. La consagració de Sant Pau correspon a la necessitat de consolidar el poblament de les terres berguedanes. És esmentada com un dels límits de l'església de Sant Joan de Montdarn en la consagració de l'any 922. L'any 1032 el bisbe Ermengol d'Urgell, confirmà les primícies i els delmes de l'església de Casserres amb els seus límits i possessions que tenia des d'antic, així com la seva sufragània de Sant Miquel de Fonogedell. Signen aquest document de confirmació el mateix bisbe d'Urgell Ermengol i el comte de Barcelona Ramon Berenguer I. El trobador Guillem de Berguedà confirma en el seu testament, any 1187, el mas Puig amb les seves possessions, a l'església de Sant Pau. Sant Pau de Casserres mantingué el seu caràcter parroquial fins l'any 1890, quan passà a dependre de l'església de la Mare de Déu dels Àngels de Casserres.

Bibliografia

AA.VV (1985). Catalunya Romànica. Vol. XII El Berguedà. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, pàgs. 152-166. BARAUT, Cebrià (1978). "Les actes de consagracions d'esglésies del bisbat d'Urgell (segles IX-XII)"; dins Urgellia, vol. I, La Seu d'Urgell, apèndix 21, pàg. 77. MARCA, Petrus de (1965). Marca Hispànica. Barcelona, pàg. 838. RIQUER, Martí de (1971). "Guillem de Berguedà. I. Estudio histórico, literario y lingüístico"; dins Scriptorium populeti, 5, Abadia de Poblet, pàg. 280. SALRACH, Josep Maria (1977). "La repoblació i la restauració eclesiàstica en el Pagus de Bergas"; dins Cuadernos de historia económica de Cataluña, vol. XVII, Barcelona, pàgs. 10-23. SITGES MOLINS, Xavier (1977). Les esglésies pre-romàniques de Bages, Berguedà i Cardener. Manresa, pàgs. 192 i 193. SITGES i MOLINS, X. (1988). Sarcòfags anicònics d'època gòtica; dins Revista l'Erol, núm. 24, pàgs. 31-33. VIGUÉ, Jordi i

BASTARDES, Albert (1978). El Berguedà, monuments de la Catalunya romànica I. Artestudi Edicions. Barcelona, pàgs. 78-82.

